MILOSRDNÍ BRATŘI
ČECHY A MORAVA

Čtvrtletní zpravodaj milosrdných bratří č. 48 **2** 2020

Hospitalita

MILOSRDNÍ BRATŘI A BOJ S KORONAVIREM

SBÍRKA NA POMOC ITÁLII A ŠPANĚLSKU

ZDARMA

OBSAH

4 Krátce...

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

6 Koronavirus a milosrdní bratři
9 Dopis otce generála
12 Sbírka na pomoc nejen Itáliia a Španělsku
13 Koncert pro Itálii
14 O koronaviru s br. Martinem
18 Mezinárodní centrum pro telemedicícnu
20 O evropském noviciátu s br. Damiánem

ŽIVOT A ZDRAVÍ

23 10 pravidel hygieny v dopě epidemií nejen koronaviru

HISTORIE ŘÁDU

25 Milosrdní bratři v dobách epidemií

SPIRITUALITA

28 Velikonoční pozdrav otce generála
30 Duchovní život v době epidemií
31 Z dopisů sv. Jana z Boha
32 Patronka před epidemiemi - sv. Korona
34 Papež František na Twitteru

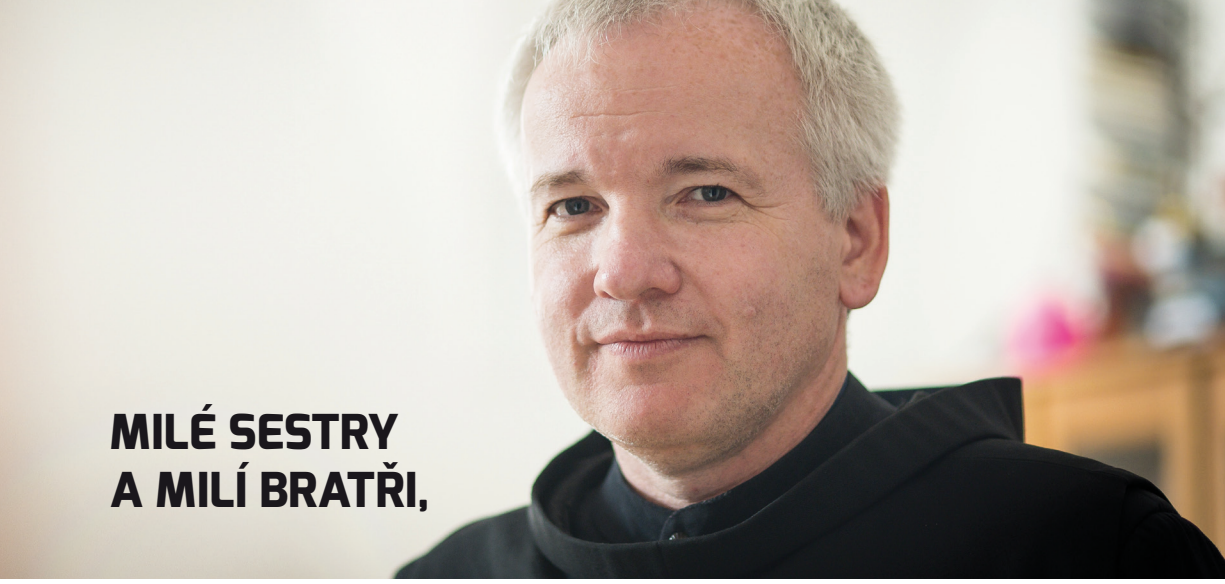

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

toto vydání Hospitality se týká (mimo jiné) situace, která nás poslední dobou obklopuje a mění naše životy. Ještě před několika měsíci nás nikoho nenapadlo, že se naše životy takto změní. A to vše jen kvůli „nepatrnému“ viru. Za dobu, kdy jsme pandemii koronaviru prožívali zcela intenzivně, bylo napsáno mnoho komentářů. Já se však chci dnes zastavit pouze u dvou věcí. Buďme vděčni za dar, který nám Pán dal, že jsme byli ochráněni před problémy, které zažívali a stále zažívají jiné národy. Jistě to bylo mimo jiné i z důvodu včasných a velmi přísných opatření, které zavedl stát. Nezůstávejme však u těchto idejí. Naše životy se jistě budou i v budoucnu měnit. Dopady na společnost budou jak sociální, tak ekonomické a hospodářské. Mnoho věcí a procesů jsme se nutně museli naučit řešit „distančně“. V té chvíli jsme stále více poznávali hodnotu sociálních kontaktů. I studenti a děti na školách se těší mezi své vrstevníky do školy. Lidské vztahy se na žebříčcích hodnot dostaly najednou na první místo. Toto nám odpovídá na základní problém lidí, který spojuje celé národy. Bůh stvořil tuto Zemi pro lidi. A my Češi tu nejsme se svými problémy sami. Velice mne potěšila solidarita mnohých, když jsme začali vybírat na pomoc Itálii. Nezapomínejme i nadále, že ve světě je ještě mnoho krajin, které se s pandemií vyrovnávají. A prosme Pána a jeho Matku, Panu Marii o ochranu nad celým světem. Přeji vám všem požehnané jarní dny.

V modlitbách s vámi

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Památník Králíky oslavil 10 let

Před osmi lety byl slavnostně otevřen Památník obětem internace v Králíkách. Letos na jaře oslavil své desáté výročí. Donedávna sídlil přímo v prostorách kláštera na Hoře Matky Boží, kde byli v době komunismu koncentrováni a internováni řeholníci z mnoha různých klášterů. I někteří milosrdní bratři museli projít tímto místem utrpení, výslechů, věznění, nucených těžkých prací a jinými perzekucemi.

Památník obětem internace Králíky
Memorial to victims of internment

Památník a muzeum internace s bohatou a velice zajímavou expozicí naleznete dnes na Velkém náměstí v Králíkách, kam byl nedávno přestěhován. Dnes je tak památník blíže veřejnosti.

Vřele doporučujeme jeho návštěvu! Nejen protože Králíky jsou velice pěkné místo, ale také proto, že je důležité vzpomínat na doby nedávno minulé, abychom si uvědomili hodnotu svobody, ve které můžeme žít.

Web památníku:
www.pamatnik.militaryclub.info

| 50. výročí slibů br. Matthiase

Toto významné výročí složení svých řeholních slibů si letos připomíná náš spolubratr Matthias Meszywor. Tyto sliby skládal společně s nedávno zesnulým bývalým provinciálem Fr. Ulrichem Fischerem. Br. Matthias je původem z Burgenlandu. Milosrdné bratry poznal v Juvenatu, v internátní škole řádu v Grazu-Eggenbergu. V době slibů mu bylo 18 let. Dostal vzdělání v ošetřovatelství a následně pracoval v řádových nemocnicích v Grazu a ve Vídni. Poté byl vybrán, aby se stal magistrem postulantů a noviců. Od roku 1986 pak pracoval v řádové nemocnici v Linci. V letech 1992 až 1995 vedl nemocnici v St. Veit an der Glan,

kde mimo jiné dohlížel na stavbu nové budovy. Jeho další kroky vedly opět do Grazu, tentokrát do nemocnice na Marschallgasse, kde se opět chopil mnoha stavebních projektů. Od roku 2014 je zpět v Linci a působí jako první rada rakouské řádové provincie. Vyprošujeme mu pevné zdraví a mnoho sil do řeholního života!

| 70. narozeniny br. Dominika

Své kulaté narozeniny oslavil náš spolubratr Dominik z našeho centra v rakouském Kainbachu. Br. Dominik Savio Trummer se narodil 29. května 1950 ve městě Wagna u Leibnitzu ve Štýrsku. Stejně jako br. Matthias i on milosrdné bratry poznal v internátní škole v Juvenatu. V Grazu tehdy navštěvoval střední školu a poté studoval administrativu. Ke vstupu do řádu ho přiměla zkušenost návštěvy právě ošetřovatelského centra v Kainbachu u Grazu. První řeholní sliby složil v roce 1968 a slavné v roce 1976. Jako ošetřovatel pracoval postupně v řádových nemocnicích ve Vídni, v Grazu, St. Vein an der Glan a v Kritzendorfu. Poté se stal magistrem noviců. V roce 1985 se vrátil do Kainbachu, kde působí dodnes jako kvalifikovaný ošetřovatel u lidí se zdravotním postižením, poskytuje duchovní služby a je členem zdejšího pastoračního týmu. Br. Dominikovi přejeme všechno nejlepší, hodně sil, elánu a radostí v osobním i řeholním životě!

KORONAVIRUS A MILOSRDNÍ BRATŘI

Koronavirus se během jara stal z čínského regionálního problému problémem celého světa. Krize v jedné části světa se stala krizí nás všech, a proto je třeba táhnout za jeden provaz, abychom pandemii překonali. Sami teď v Česku čelíme nejistotám a obávám z budoucího vývoje pandemie, a přestože se již mnohá bezpečnostní opatření uvolňují, zvykáme si na to, že s nimi budeme ještě nějakou dobu žít. Ve srovnání se situací, která panuje v jiných státech světa, je u nás však situace relativně klidná.

Protože náš řád působí celosvětově, naše zařízení jsou sama v první linii boje s nákazou COVID-19.

Itálie

Nejhorší situace, co se týče našeho řádu, byla a stále je zatím ve dvou státech – v Itálii a ve Španělsku. V Itálii se nákaze podařilo všem milosrdným bratřím vyhnout, nakazila se však řada spolupracovníků, podle současných informací stovky zdravotníků a dalšího personálu našich nemocnic. Nejhorší situace byla v Erbě na severu Itálie a v naší nemocnici na Tiberském ostrově v Římě, která patří k nejdůležitějším zdravotním zařízením ve městě –

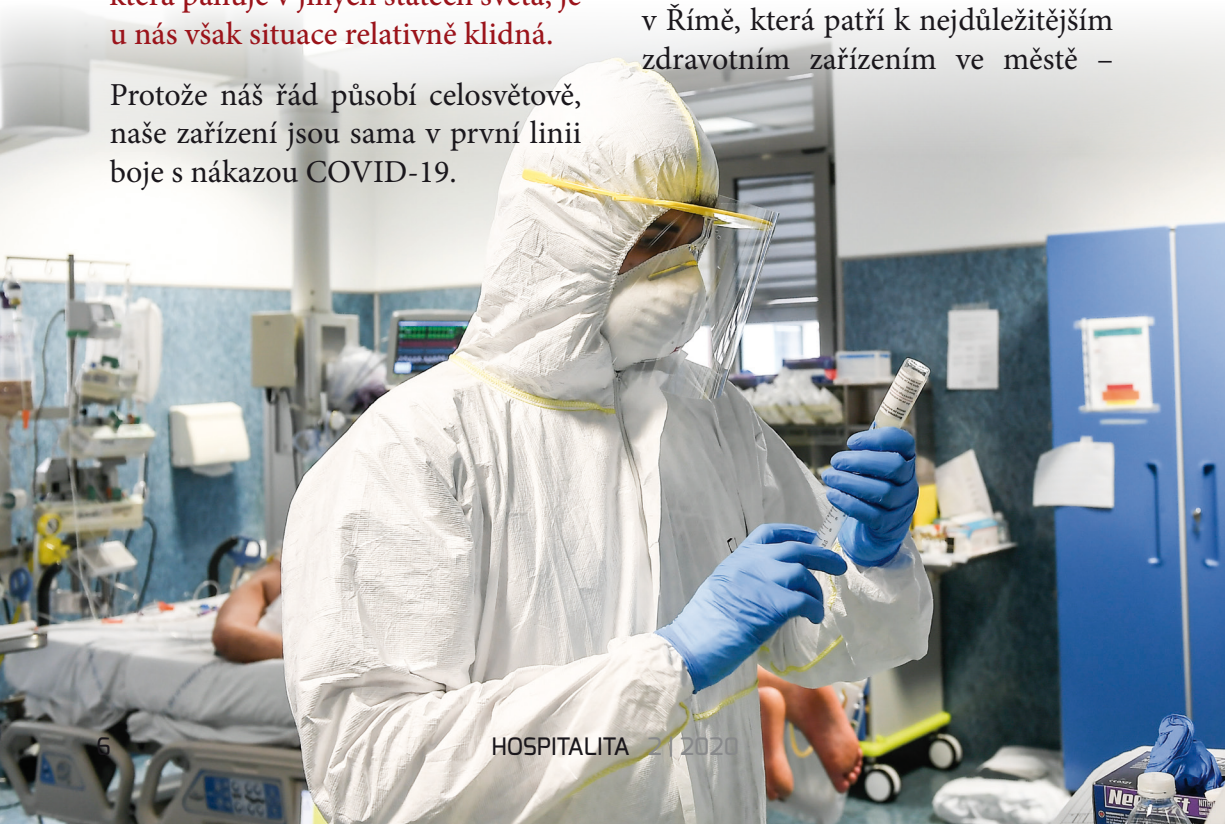

jednak svojí polohou v samém centru města, ale třeba i díky své porodnici, kde se ročně rodí na 2500 dětí. Běžné zdravotnictví ovšem muselo a musí i nadále fungovat, problém je však v tom, že kvůli velkému množství nakažených zdravotníků to často není možné. Na mnoha místech tak museli pracovat i zdravotníci, kteří sami byli nakaženi koronavirem. Do země kvůli tomu stále přijíždějí zdravotníci ze zahraničí, například z Číny či Kuby. Kromě toho zde trpělo zdravotnictví nedostatkem plicních ventilátorů, roušek, masek a dezinfekce. Nemocnice nezvládaly kapacitu nemocných, proto se ošetřovalo třeba i v hotelích. Narychlo se realizovaly improvizované přístavby nemocnic. Dnes je situace klidnější, ovšem počty nakažených stále rostou ve stovkách až tisících každý den.

Španělsko

Nepříliš pozitivně se situace vyvíjela i ve Španělsku. Zde se bohužel nakazili i sami milosrdní bratři, několik z nich dokonce zemřelo. Kromě bratří byla infikována i jedna řeholní sestra pracující v naší nemocnici. Stovky spolupracovníků byly na koronavir testovány také pozitivně. V Madridu zřizuje náš řád krizové centrum.

Další evropské státy

V ostatních zemích Evropy je situace zatím klidnější, protože byl dostatek času na přípravu pro případ zhoršení situace. Všechna zařízení přijala přísná bezpečnostní opatření v souladu s nařízeními jednotlivých vlád a místních samospráv. Zvláštní ochranu se stále snažíme poskytnout zvláště pacientům vyššího věku. Z evropských států je mimo Itálii a Španělsko nejhorší situace pravděpodobně v Rakousku, kde bylo několik našich spolupracovníků nakažených koronavirem. Ti jsou po povinné karanténě a vyléčení opět v práci.

Zbytek světa

Mimo Evropu je situace kritická především v USA a v Kanadě. Téměř ve všech zemích Latinské Ameriky se případy nakažení objevily i v našich zařízeních, po přijetí bezpečnostních opatření se však situace nevymkla kontrole.

V Asii, především v Číně a v Jižní Koreji, je nyní, zdá se, situace již pod kontrolou. Přesto platí v této oblasti ještě přísná opatření. V Austrálii a Pacifiku se též přikročilo k přísným opatřením.

Pandemie už zasáhla i africký kontinent. V těchto dnech tamní situaci pečlivě sledujeme. Afričtí milosrdní bratři již požádali o pomoc s přípravou na případnou eskalaci nákazy, zvláště ve formě dodávek chybějícího zdravotnického materiálu. Dělá se vše proto, aby země Afriky přijaly též přísná opatření co nejdříve. Jinak se může Afrika dostat do velice těžké situace. Vzhledem ke stále čerstvým vzpomínkám na epidemii eboly před několika lety se obáváme možného nepříznivého vývoje.

Další informace je možné průběžně nalézt na webu naší generální kurie v Římě *www.ohsjd.org*.

DOPIS OTCE GENERÁLA
VŠEM BRATŘÍM A SPOLUPRACOVNÍKŮM, ČLENŮM HOSPITÁLSKÉ RODINY SV. JANA Z BOHA (ŘÍM, 28. 4. 2020)

Pandemie způsobená koronavirem se stále šíří a zasáhla už celý svět. Čísla potvrzených případů rostou každý den, stejně tak čísla úmrtí, ale stejně tak, díky Bohu, čísla množství lidí, kteří se uzdravili.

Co se permanentně mění, jsou fáze pandemie v jednotlivých zemích. Mnohé země jsou v úplných počátcích šíření nákazy nebo jsou ve fázi jejího zadržování, zatímco jiné země se pomalu připravují na další fázi uvolňování opatření a karantény. Jistě tu jsou velké pochybnosti a nejistoty, jak bude vypadat fáze „života s virem", protože stále je tady velké množství věcí, které o něm nevíme.

Co se důsledků koronaviru pro naše řeholní společenství týče, podle posledních informací je situace následující: dohromady 43 bylo nakaženo a prodělalo či prodělává onemocnění COVID-19, pět z nich onemocnění podlehlo, 24 se již uzdravilo, 14 se stále léčí. Z těchto 14 bratří je osm

ze španělských provincií, čtyři z provincie Dobrého pastýře (jeden z nich, náležící provincii korejské, je ovšem na formaci v Kanadě), jeden ve Francii a poslední z provincie Lombardie-Benátska. Přejeme jim brzké zotavení.

Přesná čísla nakažených spolupracovníků bohužel zatím neznáme, velká část z těch, kteří se nakazili, je však již vyléčena a jsou zpět v našich zařízeních. Nicméně v tuto chvíli evidujeme přes 300 spolupracovníků, kteří jsou momentálně infikováni, jsou především ze Španělska, Itálie a Columbie, kde jsme se dozvěděli o velké vlně šíření koronaviru v jednom z našich center v Bogotě, kde se během pár dní nakazilo 42 spolupracovníků. Z Afriky k nám přišly zprávy o několika případech nákazy u našich spolupracovníků v řádové nemocnici v Monrovii v Libérii. Z jiných zemí světa zatím nemáme bližší informace.

V některých našich zařízeních jsme ztratili značný počet našich pacientů, kteří se nakazili COVID-19. Stejně tak v našich pečovatelských zařízeních podlehlo onemocnění několik jejich obyvatel, ať už přímo v těchto domovech nebo v nemocnicích, kam byli převezeni. Na tyto všechny a jejich rodiny myslíme v našich modlitbách.

Tato pandemie ovšem není děsivá pouze kvůli problémům ve zdravotnictví, které způsobuje, i když tyto jsou dnes samozřejmě nejviditelnější. Už teď vidíme velice jasně, že pandemie přinese mnoho problémů hospodářských, finančních, společenských, psychologických a duchovních. Touto situací jsme hluboce znepokojeni, protože bude mít dopad na každého, a nejhorší nápor ponesou ti nejzranitelnější lidé a národy.

Na mnoha místech je už dnes složité udržovat v chodu zdravotní a sociální zařízení třeba kvůli nedostatku zdrojů a personálu. Nyní je proto důležité vést každé naše zařízení s velkou pečlivostí, je třeba přijmout opatření, aby bylo možné je udržet. Velkou výhodou pro nás je samozřejmě solidarita mezi jednotlivými provinciemi, přesto musíme počítat s tím, že v některých místech zkrátka nebude v našich silách naplnit plány, které máme.

Tváří v tvář obtížným okamžikům, kterými procházíme, s vědomím náročnosti situace, se kterou se budeme vypořádávat v následujících měsících a letech, se od našeho řádu a celé hospitálské rodiny sv. Jana z Boha očekává, že uděláme vše, co je v našich silách, v duchu hospitality sv. Jana z Boha. Všechny naše bratry a spolupracovníky tímto žádám, aby ze sebe vydali to nejlepší ve službě nemocným, chudým a nejzranitelnějším lidem, které už dnes pandemie postihuje. Musíme učinit všechno, co je v našich silách, stejně jak by to udělal

náš zakladatel sv. Jan z Boha a mnoho našich spolubratří před námi.

Chtěl bych vám připomenout, že zvláštní pozornost musíme věnovat poskytování duchovní a náboženské péče v našich zařízeních. Tohle nesmí být opomenuto. Musíme dodržovat standard bezpečnostních opatření, ale stejně tak musíme zajistit duchovní a lidské zázemí nemocným a jejich blízkým, všem našim spolupracovníkům a dobrovolníkům. Společně s mnoha dalšími bratry a spolupracovníky jsme všichni povoláni zpřítomňovat Boží lásku těm, kdo trpí.

Chtěl bych ještě jednou všem bratřím a spolupracovníkům jako opravdovým dětem sv. Jana z Boha poděkovat za jejich závazek hospitality v této náročné době. Musíme se i nadále připravovat na další a intenzivnější úkoly v oddanosti nemocným, chudým a potřebným lidem, které tato pandemie odsouvá stranou. Hodiny dnes odbíjejí čas hospitality, čas kdy Pán všechny lidi a církev povolává do první linie v šíření Boží lásky po vzoru milosrdného Samaritána vůči těm nejkřehčím a nejzranitelnějším Božím dětem.

Rád bych tento dopis zakončil citováním několika slov z komuniké vydaných naší provincií Dobrého Pastýře (Severní Amerika) jejim spolupracovníkům 20. dubna: *„Reflexe naší mise: Hospitalita jako radikální odpověď na setkání s potřebami druhých… Dnes se musíme zamýšlet nad důstojností. Naše poslání hospitality se řídí základními lidskými právy, jako je spravedlivý přístup k potravinám, obživě, bezpečí, přístřeší, zdravotní péči a vzdělání. To všechno je zásadní pro lidskou důstojnost. Víra nad strachem!: Je pochopitelné, že se může stát, že v sobě poneseme obavy a úzkosti, které pak nevědomky přeneseme i do své práce. Ale nejsme sami. Vy nejste sami. Projdeme tím vším společně.“*

Tohle je skvělá cesta, jak dnes pojmout naši misi hospitality: ochranou důstojnosti těch nejcitlivějších a nejzranitelnějších lidí, aby i v této pandemii mohli růst a zesílit. Nedovolme strachu, aby se nás zmocnil, protože naše víra ve vzkříšeného Krista a v hospitalitu, kterou jsme darem dostali v duchu sv. Jana z Boha, nás posílá do světa, abychom sloužili s láskou, solidaritou a důstojností všem lidem v nouzi, ve kterých je vzkříšený Kristu ztělesněný.

Sjednoceni v hospitalitě a v modlitbě vám všem posílám své bratrské pozdravy a přání všeho dobrého.

Br. Jesús Etayo Arrondo
generální převor

SBÍRKA NA POMOC NEJEN ITÁLII A ŠPANĚLSKU

V polovině března jsme vyhlásili sbírku na pomoc pro naše řádové nemocnice v Itálii, které bojují s koronavirem. Od té doby se podařilo vybrat přes šest milionů korun (Aktuální stav konta můžete sledovat na našem webu *www.milosrdni.cz*).

Díky nim jsme do našich nemocnic v Itálii, a jelikož to bylo potřeba, tak i ve Španělsku, mohli dopravit již několik dodávek zdravotnického materiálu a potřebných přístrojů.

Konkrétně do italské Erby jsme poslali 17 plicních ventilátorů, 13 000 párů chirurgických rukavic, 100 000 chirurgických ústenek a 1 000 šitých bavlněných roušek. Jeden další ventilátor jsme poslali přímo do Říma.

Do španělské Sevilly jsme poslali 4 plicní ventilátory a 1 000 šitých bavlněných roušek. 5 ventilátorů přišlo do Barcelony a 5 000 bavlněných roušek do Madridu.

10 000 šitých bavlněných roušek vyrobených Charitou v Červeném kostelci jsme dále poslali do afrikého Malawi.

Další dodávky jsou na cestě. I o nich budeme informovat, jakmile dorazí. Průběžně naši pomoc můžete sledovat na našem webu.

Děkujeme jménem našich spolubratří a spolupracovníků v Itálii a ve Španělsku za vaši pomoc!

I nadále však chceme pomáhat tam, kde to aktuálně bude nejvíce potřeba.

Dary můžete posílat na číslo konta
1341663309/0800
s variabilním symbolem 2020

Pro dary ze zahraničí:
IBAN CZ9608000000001341663309
SWIFT GIBACZPX

Veškerý výtěžek ze sbírky bude použit v našich řádových nemocnicích v Itálii a ve Španělsku, kde naši spolubratři a spolupracovníci ošetřují nakažené koronavirem. Bude-li to třeba, jsme připraveni pomoci i v dalších nejvíce zasažených zemích.

Na požádání můžeme zaslat potvrzení o daru. Prosíme, abyste do zprávy příjemce napsali svůj kontakt.

KONCERT PRO ITÁLII

Touto cestou bychom chtěli ze srdce poděkovat za podporu a pomoc se sbírkou pro Itálii TV Noe, Radiu Proglas, hudebníkům Trio Bohémo a brněnské vile Stiassni za organizaci Koncertu pro Itálii.

Díky živému přenosu koncertu a jeho reprízám se podařilo vybrat téměř 1 milion korun. Za tyto peníze bylo možné nakoupit mimo jiné například 5 plicních ventilátorů, které v nejhorší fázi epidemie doslova rozhodovaly o životě a smrti. Díky nim se totiž lékaři nemuseli tak často dostávat do situace, kdy museli rozhodnout, jaký pacient ventilátor může dostat, a u kterého to už nemá smysl. Ventilátory se taky staly symbolem naděje pro mnoho pacientů.

Díky tedy výše zmíněným za zprostředkování této naděje a záchranu mnoha životů!

O KORONAVIRU S BR. MARTINEM

Než se budeme věnovat situaci v Itálii a sbírce, kterou Váš řád vyhlásil, rád bych se zeptal, jak Vy a vaše komunita prožíváte tyto náročné dny? A co s tím souvisí, v České republice řád provozuje různá zařízení – nemocnici či lékárny. Jak tyhle provozy fungují dnes?

Když pandemie začala, tak jsme nastavili v naší nemocnici ve Vizovicích krizový režim, kdy jsme uzavřeli obslužné provozy, tedy ambulance, rentgen a všechno co s tím souvisí, abychom co nejvíce nemocnici uzavřeli a ochránili personál i pacienty. Nemocnici jsme vybavili ochrannými pomůckami a později nám nějaké ochranné pomůcky poskytl i Zlínský kraj. Co se týče lékáren, i tam jsme personál vybavili ochrannými pomůckami a hlavně štíty a k výdejním pultům umístili plexisklové bariéry, protože tady si musíme uvědomit, že do lékárny jdou pacienti, respektive lidé, kteří mohou být nakažení, ještě před tím, než jdou za svým praktickým lékařem. Naše komunita v Brně funguje normálně, bratří chodí do

práce, ale samozřejmě že máme zvýšený bezpečnostní režim, dbáme na hygienu, abychom do kláštera a areálu s našimi zařízeními virus nezanesli.

I přestože je situace ohledně koronaviru náročná i v mnoha jiných zemích, sbírka, kterou jste spolu s Mezinárodním centrem pro telemedicínu vyhlásili koncem března,

se zaměřuje na řádové nemocnice v Itálii. Jak vznikl impulz k zahájení sbírky? A proč chcete pomoci zrovna Itálii, když i my tady v Česku máme co dělat, abychom pandemii zvládli?

Vzniklo to celé tak, že jsem na sociálních sítích zaregistroval prosbu našich spolupracovníků v Itálii o pomoc ve starosti o nakažené koronavirem. Pár hodin poté jsem doslova Božím řízením potkal ředitelku MDT paní Veroniku Bulkovou, se kterou jsme oba dva nezávisle na sobě měli stejné myšlenky, a to pomoci těm, kteří to nejvíce potřebují, tedy pomoci Itálii. Proto jsme dohromady sestavili projekt pomoci Itálii. A proč zrovna Itálii? Oheň je nutné hasit tam, kde hoří. A to je v tomto případě Itálie. U nás v Česku si velice vážím všech záchranných složek, všech lékařů a zdravotních sester a jiného personálu, nicméně situace u nás se v žádném případě nedá srovnat s tím, co prožívá právě Itálie a další země. Dovolím si to srovnat. V naší zemi máme nízký počet nemocných, ale ještě důležitější je, že máme dostatek prostor, dostatek zdravotního personálu, prostředků a to je všechno pro to, aby léčba byla optimální. Současný stav v Itálii je takový, že toho všeho, co jsem jmenoval, je tam akutní nedostatek a personál je za hranicemi svých možností. To nás vedlo k tomu, že oheň je potřeba řešit v Itálii. Tam pomoc velice nutně potřebují. Proto sbíráme prostředky, nakupujeme zdravotní materiál, kde se dá, a posíláme ho tam, kde je největší nedostatek.

Řád milosrdných bratří funguje už stovky let po celém světě, zcela jistě tak zažil mnoho podobných krizových situací a podílel se na jejich řešení. Myslíte, že je možné udělat nějaké srovnání s podobnými epidemiemi či pandemiemi v minulosti?

Dovolím si to srovnat s epidemií eboly, která byla před pár lety v Africe. Je tam pár podobných momentů, ale i velké rozdíly. Stejné je to, že si s nákazou lidé nevědí rady. Není na to žádný lék, nemáme jasné řešení. Rozdíl je v tom, že ebola postihla jen několik zemí a jen v některých lokalitách. Zbytek světa si dál žil svým životem a řešil jen problém konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem.

O ebole se z počátku vůbec nepsalo, přestože lidé umírali ve velkých počtech, včetně našich bratří a spolupracovníků, kteří se nakazili při ošetřování nakažených ebolou. Musíme si uvědomit, že v Africe nefunguje sociální a zdravotní systém, na který jsme v bohaté části světa zvyklí.

A když někde funguje, rozhodně není dostačující. Docházelo zde tak k situacím, kdy otec dovezl svoji dceru v kufru auta, vyhodil ji před nemocnicí a odjel. Nechal ji na pospas. A to proto, aby ochránil svoji rodinu, aby se ebola nešířila u něho v rodině. Došlo zde tehdy k totálnímu rozvratu sociálních kontaktů. Jeden druhého považoval za nakaženého.

Toto dnes nezažíváme. Tehdy nákaza společnost rozdělovala. Dnešní pandemie společnost spojuje. Máme dostatek prostředků, přestože je obtížnější než obvykle materiál shánět, ale máme dostatek možností situaci řešit, řešíme ji společně a je to našim společným tématem. To je tedy rozdíl, který vnímám nejzřetelněji.

Vraťme se ke sbírce pro Itálii. Mohl byste nám stručně popsat, jak probíhá?

Naším cílem je co nejrychleji využít zdravotní materiál, který je možné sehnat, a dopravit ho na místo. Jsme v pravidelném kontaktu s našimi představenými v Římě, kde se monitoruje situace v jednotlivých nemocnicích, v ohniscích epidemie v Itálii, ve Španělsku a dalších zemích. Na základě jejich potřeb vybíráme potřebný materiál a to, co se nám podaří sehnat, potom rozdělujeme do potřebných lokalit. Důležitá je rychlost, to znamená, že sbírka nefunguje tak, že vybereme finance a podle výtěžku něco nakoupíme. To by v dnešní situaci nedávalo smysl. Pacient, kterému selhávají plíce, potřebuje ventilátor hned, neexistuje možnost vyčkávat.

Proto jsme několik přístrojů a materiál nakoupili hned a do Itálie je poslali. Ze sbírky se postupně náklady tyto prostředky pokrávají.

Přístrojů je skutečně nedostatek právě v nejvíce zasažených lokalitách, můžeme říci, že byla překonána kapacita zdravotního systému. A tak lékaři museli třeba vybírat mezi dvěma pacienty a rozhodnout, kterého z nich na ventilátor napojí, podle toho, u kterého z nich je větší šance na záchranu. Pro lékaře musí tohle být nejtěžší životní rozhodnutí. Takže důležité bylo vybrat místa, definovat potřebný materiál a rychlost.

A v neposlední řadě je tu sbírka. Pokud bude úspěšná a vybere se dostatek prostředků, bude sloužit jako zdroj prostředků pro nákup potřebného vybavení i pro další místa zasažená koronavirem.

Jaké máte reakce od společnosti na tuto sbírku?

Musím říct, že mám velikou radost z českého národa, ale i ze Slováků i Poláků, od kterých nám také chodí

dary. Je to velmi podobná zkušenost, když jsme vybírali prostředky na pomoc Africe bojující s ebolou. Tato současná sbírka ale dalece sbírku na ebolu předčila nejen v rozsahu, ale i ve frekvenci příchozích darů. Krásné bylo číst i zprávy pro příjemce. Lidé psali o tom, že se modlí a podobně. Jakkoli se tedy říká, že jsme národ skeptický, tak jsme velice solidární, a to je pro mě velkou vzpruhou a zadostiučiněním, že jsme národem, který, když je někomu zle, dokáže pomoct. Samozřejmě k nám přišlo i několik negativních zpráv a lehce agresivní kritika, že nemáme pomáhat v zahraničí, ale to bylo jen pár jedinců, není potřeba tomu věnovat pozornost. Drtivá většina zpráv byla velmi pozitivních, psali například, a to skutečně byli dárci malí i větší, od stokorun po statisíce, že Itálii mají rádi, že tam jezdí na dovolenou nebo pracovat, mají tam přátele a známé, takže citová vazba hraje určitě v tomto případě velkou roli. A jsem přesvědčený, že když Itálii máme tak rádi a rádi tam trávíme čas, tohle je přesně ta chvíle, kdy jí to dobré, co dává nám, můžeme oplatit.

Mohl byste ještě shrnout, jak lidé mohou pomoci vašim nemocnicím v Itálii?

Na prvním místě bych zmínil modlitbu, ta daleko přesahuje pomoc finanční. A pak kdo může přispět nějakou korunu nebo euro, tak je možné tento dar poslat na náš bankovní účet. Veškeré bližší informace naleznete na našem webu *www.milosrdni.cz*. Tam také informujeme o zásilkách, které jsme již odeslali, naleznete tam také aktuální stav sbírkového konta a všechno potřebné.

A pak bych ještě rád připomněl, že pomoc sice nese název Pomoc pro Itálii, ale už dnes víme, že chceme pomáhat všude tam, kde to bude třeba. Například ve Španělsku.

MEZINÁRODNÍ CENTRUM PRO TELEMEDICÍNU

Jak jsme již zmínili, sbírku na pomoc našim nemocním v Itálii a ve Španělsku, které bojují s koronavirem, neorganizujeme sami. Velkou pomocí pro nás je Mezinárodní centrum pro telemedicínu, které má dobré kontakty na dodavatele zdravotnických přístrojů a materiálu, který v těchto dnech v první linii bojem s nákazou COVID-19 chybí, a samozřejmě nám pomáhá s rozšířením možnosti účasti na sbírce mezi své podporovatele a přátele. MDT si dovolujeme v krátkosti představit (více pak na jejich webu *www.mdt.cz*):

Naše specializované zdravotnické zařízení se zabývá od roku 2008 unikátními telemedicínskými službami především pro Českou a Slovenskou republiku. Měření probíhá po dobu několika dnů až z týdnů z pohodlí domova. Pacient, který má např. bušení srdce, či neočekávané ztráty vědomí od nás poštou obdrží specializovaný EKG přístroj, který nám v reálném čase posílá pomocí mobilního telefonu EKG křivku srdce. V naší centrále tak sledujeme online přes tisíc pacientů. Pokud zaznamenáme nějakou patologii, pacienta kontaktujeme a odešleme do nemocnice či k časné kontrole u jeho kardiologa, nejen v České republice, ale i na Slovensku. Další velkou oblastí je diagnostika poruch spánků (syndrom spánkové apnoe).

Náš tým má v současné době více než 70 zaměstnanců, jsou v něm kardiologové, arytmologové, biologičtí inženýři, programátoři, IT specialisté a také specialisté na péči o zákazníka, kteří se starají o komunikaci s pacienty nebo technickou podporu monitorovacích zařízení. Díky tomu jsme schopni poskytnout odbornou péči desítkám tisíc pacientů ročně. Jako světový lídr v oblasti telemedicíny poskytujeme i mezinárodní konzultační a poradenský servis pro jiná telemedicínská centra nebo hodnotíme EKG z jakýchkoliv zařízení pro naše zákazníky z celého světa, jako je Finsko, Francie, Německo, UK, Kanada, USA a další. Loni jsme vyhodnotili více jak 30 000 EKG záznamů.

CENY CELESTÝNA OPITZE & VÁCLAV HUDEČEK

Cena Celestýna Opitze je ocenění, které letos již po jedenácté budeme udělovat vybraným osobnostem za jejich příklad v péči o nemocné a starost o jakkoli potřebné. Symbolizuje poděkování a obdiv jejich práci, která inspiruje mnohé další v životě hospitality – křesťanské péče o nemocné a potřebné.

Předání ocenění proběhne v sobotu 24. 10. 2020 v pražském kostele sv. Šimona a Judy.

O EVROPSKÉM NOVICIÁTU S BR. DAMIÁNEM

Náš řád se v minulém roce rozhodl k důležitému kroku v rámci snahy o sjednocení formace nových povolání k našemu řádu v Evropě, a to k vytvoření společného noviciátu. Ten bude od letoška sídlit v italském městě Brescia. Náš spolubratr z rakouské provincie Br. Damian byl vybrán, aby se podílel na přípravě tohoto projektu. Zeptali jsme se ho, jak bude nový evropský noviciát vypadat a fungovat.

Bratře Damiane, kdo všech je s Vámi v přípravném týmu?

Je to br. Luis Marzo ze Španělska, který v noviciátu bude převorem a novicmistrem, dále br. Angelo Sala z Itálie a br. Tymoteusz Hołozubiec z Polska.

Jak probíhala příprava?

Setkali jsme se asi pětkrát během minulého roku, nejprve v Římě a poté přímo na místě v Brescii. Vypracovávali jsme vzdělávací a komunitní program pro tento evropský noviciát. Velkou podporu jsme měli od br. Rudolfa Knoppa a P. Benigno Ramose,

ti nám v tomto velmi pomáhali.

Kde konkrétně bude v Brescii noviciát sídlit?

Je to místo přímo uprostřed města vedle naší bývalé nemocnice a kostela Sanť Orsola. Dům jsme museli rekonstruovat a přestavět. Nyní je dokončený z 90 procent. V Brescii asi dva kilometry od našeho noviciátu žije další komunita našich

spolubratří, a to v institutu pro duševně nemocné pacienty a lidi s Alzheimerovou chorobou.

Jsou už v Brescii nějací novicové?

Ne, ještě ne. Oficiálně budeme noviciát otevírat v září tohoto roku. Ale už zde žije od ledna jeden postulant ze Španělska a během prázdnin přijedou dva z Polska. Od září k nám pak přijede asi 20 noviců z celé Evropy. Na počty tedy budeme stejně velký noviciát jako třeba ten v Africe.

A mluvit se zde bude italsky?

Ano, dává to prostě smysl mluvit italsky, když zde budeme žít. Právě na setkání v Římě jsme požádali jednotlivé provincie, aby svým novicům a postulantům zařídili kurz italštiny. Pro mnohé to zpočátku možná nebude jednoduché, ale jsem si jistý, že to problém nebude. Každopádně s životem v Itálii bude snazší se italsky naučit.

Kde jste se Vy sám italsky naučil?

Sudoval jsem ve Veroně teologii a filozofii. Už je to nějaký čas, takže italštinu si stále oprašuju.

Budou mít novicové i nějaké praxe?

Noviciát je především čas duchovního zrání, ale nějaká praxe je samozřejmě také důležitá. Bratr Angelo a já v současnosti pracujeme na částečný úvazek v našem místním řádovém centru pro bezdomovce. Centrum poznáváme, abychom sem novice mohli také poslat na praxi. Další pravděpodobně bude právě v blízkém institutu pro duševně nemocné pacienty, tam zatím pracuje bratr Tymoteusz. Dále chceme navázat spolupráci s Charitou, chceme například roznášet jídla potřebným. V tom všem novice my bratři budeme doprovázet.

Jak byste shrnul zatím Váš život tady v Brescii?

Je to skvělá zkušenost žít s bratry z různých zemí. Rozumíme si celkem dobře. A bratři místní provincie, zvláště provinciál br. Massimo, nás velmi podporují. Zúčastňujeme se provinčních setkání a podobně.

Co je vlastně noviciát?

Vstup do řádu milosrdných bratří probíhá v několika fázích. Začíná postulátem, kdy kandidát žije asi půl roku v komunitě bratří. Poté přijme řeholní hábit, tomu se říká obláčka (od pojmu „obléci“ hábit), přijme řeholní jméno a tím vstupuje do období noviciátu. To trvá dva roky a během tohoto období novicové rostou ve svém duchovním životě, ale učí se i praktickou hospitalitu.

Měli by zde prohloubit svůj vztah k sobě samým, k Bohu a druhým lidem. Poznávají zde řeholi sv. Augustina, kterou náš řád žije, život našeho zakladatele sv. Jana z Boha, ale studují i důležité dokumenty a pravidla církve a našeho řádu. Během praxí ve zdravotních a sociálních zařízeních pak prohlubují svůj vztah k druhým lidem, zvláště nemocným a potřebným. Po noviciátu pak bratři skládají první řeholní sliby. Tím vstupují do období scholastikátu, které trvá pět nebo šest let. Nakonec bratři skládají sliby slavné.

Bude mít noviciát nějakého patrona?

Ano, bude jím svatý milosrdný bratr Richard Pampuri (1897–1930). On sám tady v Brescii absolvoval svůj vlastní noviciát. Později zde pracoval jako zubař, a to přímo v budově, kde náš noviciát sídlí.

Johann Singhartinger

10 PRAVIDEL HYGIENY
V DOBĚ EPIDEMIÍ NEJEN KORONAVIRU

Pandemie koronaviru přiměla společnost zamýšlet se nad naším životním stylem, a to především ze zdravotně bezpečnostního hlediska. Na vlastní oči jsme totiž mohli pozorovat, jakým způsobem se viry šíří právě kvůli našemu životnímu stylu, prostřednictvím bezprostřední blízkosti lidí, jejich shlukováním, dotekem i vzduchem. Jsme zvyklí cestovat, a tak se stalo běžným potkávat rozličné lidi s různými návyky. Pokud ale chceme v tomto životním stylu, kdy jsme si celoplanetárně všichni stále blíž a blíž, pokračovat, je potřeba o to důsledněji dodržovat základní hygienické návyky.

To, co mnozí považují za samozřejmost, je pro mnohé novinka, kterou je potřeba se naučit pro zdraví společnosti. A hygiena je důležitá nejen v dobách velkých pandemií, ale třeba i v běžných obdobích chřipek, které se staly jakousi samozřejmostí. Ovšem opatření, na která jsme si díky koronaviru zvykli, mohou být velmi účinná právě i do budoucna při menších sezónních epidemiích.

Česká lékárnická komora sestavila seznam 10 jednoduchých zásad, které je doporučeno dodržovat v obdobích zvýšeného výskytu respiračních onemocnění:

1. Často a důkladně si myjte ruce mýdlem.
Pokud si nemůžete ruce umýt, použijte účinný dezinfekční gel.
S výběrem vám poradí lékárník.

2. Pravidelně otírejte dezinfekčními ubrousky také vlastní předměty, kterých se často dotýkáte – mobilní telefon, tablet, notebook, klávesnici aj.

3. Kašlejte a kýchejte do rukávu, šály nebo kapesníku, ne do ruky.

4. Používejte jednorázové kapesníky a po použití je vyhoďte.

5. Snažte se vyhýbat velkým kolektivům.

6. Bezpečný odstup ve společnosti jsou asi 2 metry.

7. Zůstaňte doma, pokud se necítíte dobře.

8. Pokud to nevyžaduje váš zdravotní stav, odložte plánovanou návštěvu lékaře. Eliminujete tak kontakt s nemocnými pacienty v čekárně.

9. Zdravého jedince rouška před infekcí koronavirem neochrání, k tomu je nutný respirátor s třídou FFP3. Roušky jsou vhodné pro nemocné a nakažené, aby infekci dále nešířili.

10. Nepropadejte zbytečné panice a dodržujte základní hygienická pravidla. V případě nejasností se poraďte s vaším lékárníkem.

Pravidla to jsou velmi prostá, ale nesmírně účinná. Proto například až vláda zruší nařízení povinného nošení roušek, určitě se nestyďte roušku i nadále nosit, budete-li v blízkosti druhých lidí. Mnozí z nás byli také zvyklí na tzv. přecházení slabých chřipek či nachlazení. Věříme, že aktuální pandemie nás všechny naučí, že je třeba chránit své okolí a dobrovolně se při chřipce či nachlazení společensky alespoň částečně izolovat. A pokud musíme ven mezi lidi, za roušku není třeba se stydět. Naopak tím ukazujeme, že nám na druhých lidech záleží a chceme je chránit.

MILOSRDNÍ BRATŘI V DOBÁCH EPIDEMIÍ

Dnes slýcháváme všude kolem sebe samé negativní zprávy ohledně šíření koronaviru, ale historie se již několikrát potýkala s různými typy epidemií cholery, tyfu, španělské chřipky či černého moru. Vždy je dokázala překonat a stala se díky nim silnější a odolnější.

Nemoci jsou od pradávna součástí lidského života. Již v pravěku lidé začali trpět nemocemi, které dříve neznali, kvůli shlukování lidí na jednom místě, vzniku osad, vesnic a později i měst. Nemoci samy přicházely a odcházely v závislosti na intenzitě styku obyvatel jednotlivých osad. Usazení lidí na jednom místě vedlo k pěstování plodin, chovu dobytka, přítomnosti domácích zvířat a také ke hromadění odpadků, to vše zapříčinilo postupné objevování nemocí, například zarděnek, spalniček, svrabu, neštovic, moru, tuberkulózy a dalších, jež byly přenosné na člověka. Kromě přenašečů (bacily, paraziti, cizopasníci aj.) měly vliv na šíření nemocí také nedostatečná strava a zhoršující se hygienické podmínky.

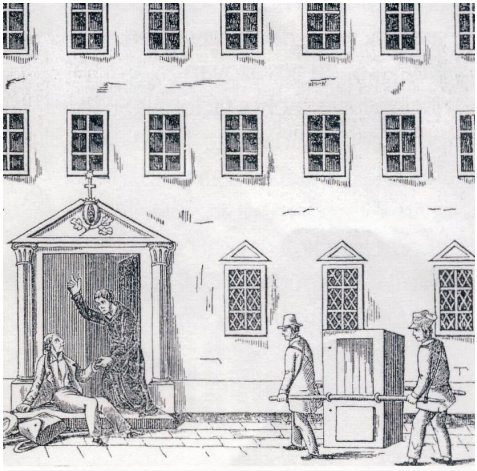

V raném a vrcholném středověku byla rozšířená lepra. Nakažení touto nemocí byli izolováni v leprosáriích. Ve střední Evropě opadalo malomocenství během 14. století a až v 17. století zcela vymizelo. V polovině 14. století ho vytlačil pravý mor (černá smrt) a na přelomu 15. a 16. století zase syfilis, který byl pravděpodobně dovezen vracející se posádkou Kryštofa Kolumba z Ameriky. Kromě moru trápily obyvatelstvo infekční choroby: pravé neštovice, skvrnitý a břišní tyfus, úplavice, černý kašel či souchotiny.

Jejich značnému rozšíření pomáhala neznalost příčin jejich vzniku, stejně jako neznalost či nedodržování základních účinných protiopatření.

Mor se ještě místy objevoval i v 17. století kvůli přesouvání vojsk během třicetileté války, avšak díky informovanosti vydávaly úřady protiopatření proti jeho šíření (ochrana hranic, zdravotní pasy, karanténa a zásady chování obcí a jednotlivců v případě propuknutí) a definovaly povinnosti jednotlivých správních složek, jednotlivců včetně cechů.

Bratři začali pečovat o zdraví obyvatel od svého příchodu do českého království v roce 1605. Nejednou se starali o pacienty postihnuté jednou z výše zmíněných nemocí. Bratři s nimi docházeli dennodenně do kontaktu. Valtice v roce 1726 například postihla tyfová epidemie, která byla natolik závažná, že na ni zemřelo z 18 bratrů 11. Tyfu se bratři postavili v Praze v roce 1795, kdy každý novic musel podstoupit tyfový křest, aby se mohl stát milosrdným bratrem. Při péči o nemocné na Starém a Židovském Městě zemřelo pět noviců. Kvůli nedostatku lůžek museli bratři zavést pravidla pro příjem pacientů. Ti, kteří trpěli nevyléčitelnými chorobami, nebyli přijímáni.

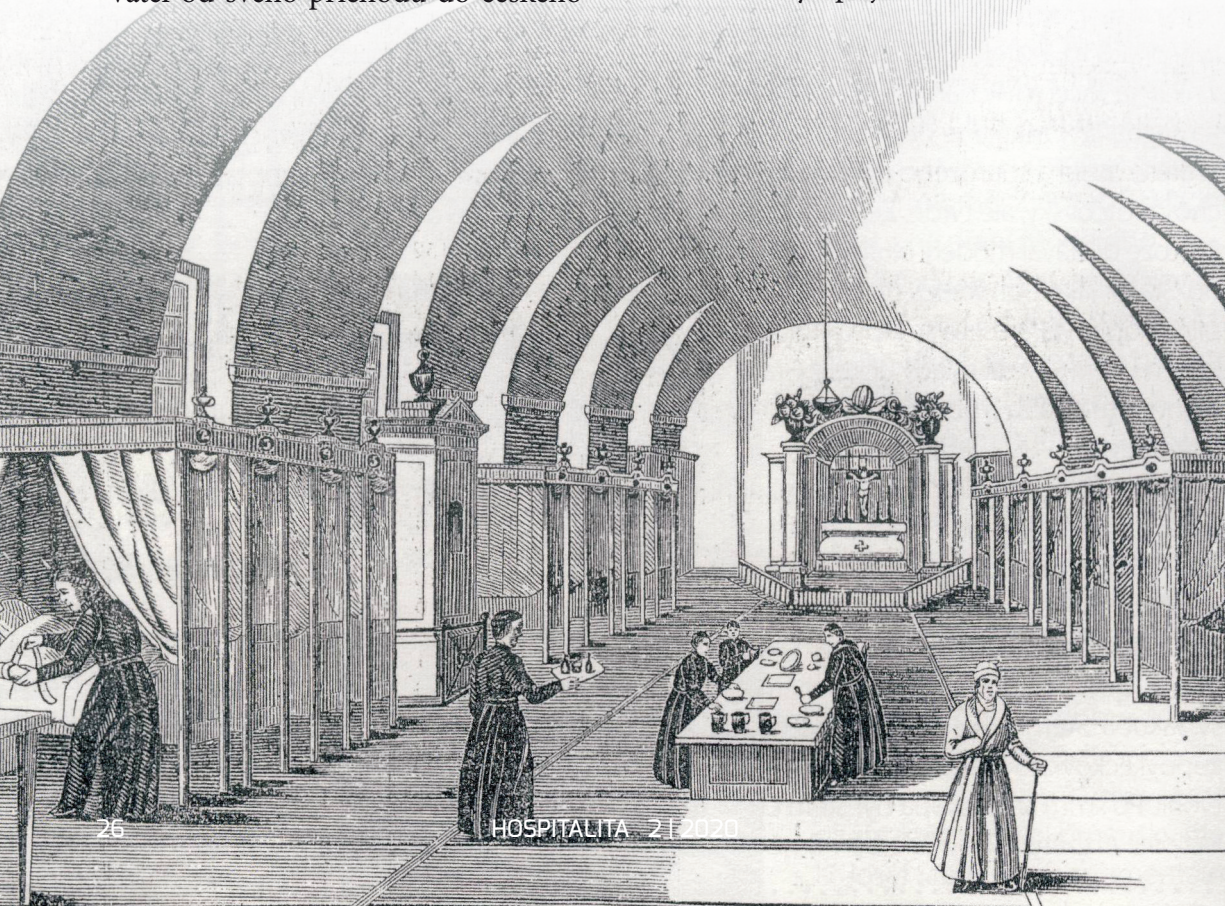

Aby se zamezilo bezúčelné dopravě nemocných, musel mít každý lékařské doporučení, v němž bylo zaznamenáno, o jaký druh nemoci se jedná, a jak dlouho jí už trpí. Pro urychlení léčby také bylo doporučováno, aby do špitálu nemocný dorazil hned od zjištění prvotních příznaků, aby se zefektivnila následná péče. Dříve bohužel pacienti doráželi do špitálu většinou za pět minut dvanáct, kdy jim už zpravidla nebylo pomoci.

Při zjištění, že dotyčný má velmi nakažlivou nemoc, měl ošetřující bratr vše, co přišlo do kontaktu s pacientem (podlaha, stěny, kliky, záchody apod.), vydezinfikovat. Bezcenné věci měly být spáleny a oblečení vypráno a vydezinfikováno roztokem karbolu nebo lysolu. Nemocný byl dán do izolace a neustále pozorován. Veškeré dotyčným použité nádobí bylo ponecháno blízko něj, bylo však důkladně vyvařováno, aby se nedostalo k jiným pacientům. Ošetřovatel měl za povinnost se pro svou ochranu pravidelně koupat, umývat si ruce a vyplachovat ústa. Všechno oblečení musel mít čisté, a pokud by si ho zašpinil, tak ho musel okamžitě vyměnit a nechat následně vydezinfikovat. Nemoci byly, jsou a vždy budou. Důležité je neztratit víru, že bude lépe a pozorně naslouchat a dodržovat nařízená protiopatření,

která nejsou historicky žádnou novinkou. Kupříkladu karanténa byla využívána již od 70. let 14. století při boji s černou smrtí. Nynější zdravotní péče v mnohém pokročila a je nesrovnatelně vyspělejší, než tomu bylo během středověku či raného novověku. Tudíž věřme našim lékařům a zdravotnickému personálu a buďme k sobě ohleduplní a přečkáme vše zdárně do konce.

Dana Surá
Knihovna Milosrdných bratří

VELIKONOČNÍ POZDRAV OTCE GENERÁLA

Kristus žije!

Prožíváme právě velmi ojedinělý čas. Pandemie koronaviru, která mezitím dosáhla celosvětových rozměrů, způsobuje všude mnohá trápení. Na následky epidemie přibývá nakažených a umírajících. Zatímco směřuji své myšlenky naší hospitálské rodině, je situace v mnoha částech světa, zvláště v Evropě, stále velmi kritická. Bude třeba jistá dávka času, než překonáme tento obtížný moment. Ani velikonoční liturgie z toho není vyjmuta. Důležité je, že Velikonoce jsou v nás, že i letos se vzkříšení realizuje v nás, a že je můžeme moci slavit jako základ naší víry, naší naděje a našeho života.

V této bolestivé, smutné a smrtí poznamenané situaci, kterou právě prožíváme, a která se hodí spíše k Velkému pátku, není lehké nelézt vhodná slova ke vzkříšení, k radosti a životu. Přesto, ale i proto musíme v tomto nelehkém času plně a zcela důvěřovat Pánu života, s tím vědomím, že i On sám zažil nesmírné utrpení a ponížení až k smrti na kříži, přičemž mohl neustále počítat s Otcovou blízkostí a nakonec vstal z mrtvých.

Proto jsou dnes, víc než kdy jindy, pro nás a pro celé lidstvo aktuální slova anděla ženám z Matoušova evangelia: Nebojte se, ten ukřižovaný zde není, byl vzkříšen. To je poselství Velikonoc světu a Církvi před touto zcela novou a neočekávanou pandemií. Bolest je veliká a jistě ještě nějakou dobu zůstane. Přijměme tuto bolest s vědomím, že velkopáteční Kristus sdílí kříž se všemi lidmi, kteří trpí následky této epidemie. Zvedněme ale oči i k nebi, neboť s tím stejným Kristem jsme povoláni k životu a ke vzkříšení. Rád bych toto velikonoční poselství shrnul lehce profánním způsobem, a to mottem, které nalezlo svou popularitu v Itálii: Tutto andrà bene (vše bude dobré). Nemějte strach: On byl vzkříšen a s Ním překonáme i tyto těžké časy.

Ano, koronavirem se bohužel nakazilo i několik bratří a spolupracovníků. Někteří dokonce přišli o život. Jim patří naše uznání za velkorysost a nasazení s jistotou, že navždy žijí se Vzkříšeným Kristem. Všichni zůstávají v našich modlitbách.

Na tomto místě bych rád poděkoval všem, kteří jako praví synové sv. Jana z Boha, který je na ně bezpochyby pyšný, každodenně pracují v přední linii epidemie. Chci vás ubezpečit, že na vás myslíme. Hospitalita znamená darovat nezištně sám sebe druhým. Zvláště v tomto čase. Musíme to činit zodpovědně a dodržovat nutná ochranná opatření. Musíme ale také zajistit, aby bylo pomoženo nemocným a potřebným, především těm, kteří jsou nejzranitelnější, a těm, kteří jsou zvláště v této době vystaveni nebezpečí zanechání či vyloučení, jako například bezdomovci, imigranti a jiní.

Závěrem vyprošuji celé rodině svatého Jana z Boha zvláštní ochranu našeho svatého zakladatele a během morové rány zahynuvšího Jana Grande. Prosím také zvláště o ochranu sv. Richarda Pampuri. Konečně vyprošuji pro nás všechny také ochranu blahoslaveného José Olallo Valdése, jehož 200. výročí narození jsme slavili 12. února. Tito bratři žili v situacích, v nichž žijeme i my nyní. Vždy si udrželi důvěru, víru a naději ke Vzkříšenému Kristu. Učí nás být odvážnými a nemít strach, neboť, jak řekl anděl Páně: Byl vzkříšen! Nebo: Tutto andrà bene.

Generální převor
P. Jesus Etayo Arrondo

DUCHOVNÍ ŽIVOT **V DOBĚ EPIDEMIÍ**

Kostely či kaple jsou místa, kam se nejen věřící odjakživa uchylují v dobách krizí, při jakýchkoli těžkostech, v samotě, strachu či smutku. Bohužel musela být ve dnech epidemie tato místa pro veřejnost uzavřená ve snaze o zabránění šíření nebezpečného viru. Všichni jsme tedy byli nuceni uzavřít se o samotě do sebe a hledat duchovní sílu v soukromé modlitbě.

První a doufejme i poslední vlnu šíření koronaviru jsme přečkali, ale vezměme tuto zkušenost jako ponaučení do budoucna. Po dobách jistoty a blízkosti druhých lidí i v duchovních věcech přichází období, kdy se budeme muset znovu naučit hledat společné chvíle modlitby v rodinném kruhu, s těmi nejbližšími. A pak se Boha musíme naučit hledat i ve chvílích samoty. Víra nesmí být jen společenská událost, ale vnitřní hluboký individuální vztah se Stvořitelem.

Pravda nicméně je, že církev je společenství lidí. Kde jsou dva nebo tři, Bůh je přece mezi nimi. Církev proto hledá i nové cesty, jak vytvořit společenství, jak se účastnit bohoslužeb

foto: Petr Samsa, Člověk a Víra

a zapojit se do společné modlitby. Kromě poslechu Radia Proglas či sledování TV Noe je na internetu mnoho možností, jak se do společenství zapojit. Více i o tomto úsilí naleznete na webu *www.cirkev.cz*.

Mše svaté

Kvůli nařízení vlády osvobodili biskupové jednotlivých diecézí po dobu pandemie věřící od povinnosti účasti na mši svaté. Přesto, máme-li tu možnost, účast na mších svatých se doporučuje prostřednictvím televize,

rádia anebo řady on-line přenosů na Facebooku či Youtube. Díky aktuální situaci vznikl také web, kde je aktualizovaný seznam online přenosů mší svatých. Naleznete ho v tomto odkazu: *https://mseonline.cz/*

Zpověď

Možnosti svátosti smíření jsou v době epidemie samozřejmě velice omezené. Svatý otec František ale připomíná, že i na tyto případy katechismus myslí. Pokud nelze ke zpovědi přímo jít, pomodlete se k Nebeskému Otci s upřímnou lítostí. V případě, že věřící nemůže ke svátosti smíření z jakéhokoli důvodu jít, jsou mu po lítosti hříchy odpuštěny. Ke svátosti smíření má pak věřící jít při nejbližší možné příležitosti.

Z DOPISŮ **SV. JANA Z BOHA**

„Svůj den zasvěťte modlitbě, práci a péči o tělo. Ráno děkujte v modlitbě Ježíši Kristu za dobrodiní a čest, kterou vás vyznamenal, když vás stvořil ku svému obrazu a za milost býti křesťanem. Proste jej o milosrdenství, aby nám odpustil a navíc se modlete za celý svět.

V práci se věnujme některé záslužné činnosti, abychom si zasloužili náš denní chléb. Také Ježíš pracoval až do své smrti. Z ničeho se nerodí tolik hříchů jako ze zahálky.

V péči o tělo je to jako s mezkařem, který pečuje o svá zvířata, která mu slouží. Také my dávejme tělu to, co mu patří a co je nezbytné, abychom mohli sloužit Bohu v plné síle.“

(ze třetího dopisu vévodkyni di Sessa)

PATRONKA PŘED EPIDEMIEMI **SV. KORONA**

V současné situaci, kdy se koronavirus šíří po celém světě, je třeba si připomenout postavu mučednice z prvních staletí křesťanství – sv. Koronu, která byla uctívána dlouhou dobu jako patronka před epidemiemi. Ačkoliv kdysi patřila k oblíbeným svatým, o jejím životě a původu víme velmi málo.

Podle údajů, které jsou k dispozici, víme, že se jako velmi mladá stala manželkou Viktora – římského vojáka ze Sieny. Oba byli členy rané křesťanské komunity. Sám Viktor byl křesťanem, který se během pronásledování Kristových následovníků v Římské říši nechtěl vzdát své víry, za což byl popraven stětím. Samotný velitel byl překvapen moudrostí tohoto mladého vojáka. Korona zemřela jako mladá vdova také mučednickou smrtí během pronásledování císaře Antonia Pia nebo Diokleciána. Mladá dívka byla popravena roztrhnutím mezi dvěma palmami. Její tělo bylo uvázáno doprostřed dvou pevně ohnutých palem, po jejich uvolnění bylo obrovskou sílou roztrženo. Tento výjimečně krutý způsob popravy v panovníkovi podnítila odpověď dívky, která odmítla obětovat pohanským modlám: „Dali mi jméno Korona a ty chceš, abych byla zbavena své koruny?“

Uctívání sv. Korony, podobně jako koronavirus přítomný v mnoha zemích po celém světě, „překročilo hranice“. Legenda o této mučedníci z pozdního starověku je známá v Asii, Africe i Evropě.

První řecká legenda Viktora a Korony umisťuje jejich mučednictví do Damašku, později se však opakovala v různých variantách. Proto se vedle dnešního hlavního města Sýrie uvádí jako místo možného úmrtí Antiochie na jihu dnešního Turecka, Alexandria v Egyptě, Sicílie nebo Marseille.

Z Blízkého východu se legenda o Koroně dostala do Itálie nejpozději v šestém století. Ostatky obou manželů se nacházejí v Castelfidardo na pobřeží Jaderského moře nedaleko města Ancona. Už v tomto období byl postaven kostel, který jim byl zasvěcen. V roce 997 přinesl císař Otto III. její relikvie do Cách a v 14. století je císař Karel IV. nechal umístit do chrámu sv. Víta v Praze.

Patronka před epidemií

Z tohoto období pocházejí i první důkazy o uctívání této světice v Bavorsku, Čechách a Dolním Rakousku. Tam a v některých dalších oblastech světa je Korona uctívána jako patronka, která chrání nejen před epidemiemi a nepříznivým počasím, ale je také symbolem vytrvalosti ve víře.

Tradice zahrnují například zvyk v Dolním Rakousku, a to každoroční poutě sv. Korony. V roce 1504 byla v malém městečku St. Corona am

Wechsel nalezena v dutém kmeni lipového stromu malá soška sv. Korony, a tak na památku této události byla na tomto místě postavena kaple. Kult této světice je znám i v jiných částech Rakouska, také ve Vídni, kde je lékárna sv. Korony. Při této příležitosti rakouská média poukazují na to, že skutečnost, že mince ražené rakouskou mincovnou v letech 1892–1924 se nazývaly „korunami“ na památku světice, by se měla vysvětlit skutečností, že sv. Korona je také patronkou dobré investice, lovců pokladů a hráčů loterií.

Katolická církev vzpomíná na sv. Koronu 14. května.

zdroj: cirkev.cz

PAPEŽ FRANTIŠEK NA TWITTERU

Přál bych si vyjádřit svoji blízkost všem, kteří jsou nakaženi koronavirem a všem zdravotníkům, kteří se o ně starají, stejně jako všem, kdo se jakkoli podílí na pomoci nakaženým a bojují proti šíření viru. (6. 3.)

Modleme se za staré lidi, kteří v těchto chvílích trpí velkou vnitřní samotou a často s pocitem velkých obav. Oni jsou naší moudrostí, životem, našim příběhem… Buďme jim nablízku v našich modlitbách. (17. 3.)

V těchto dnech mnoho doktorů a kněží zemřelo. Mnoho zdravotních sester se nakazilo při službě u nemocných. Děkuji Bohu za jejich příklad hrdinství, který nám dávají svou službou u nemocných. Modleme se společně za ně a za jejich rodiny. (24. 3.)

Drazí mladí lidé, rozpoznávejte své povolání věnovat svůj život. Nebojte se oddat svůj život službě Bohu a bližním, stojí to za to! Protože život je dar, který dostáváme pouze, pokud svůj život zároveň obětujeme, a naše nejhlubší radost pochází z toho, že řekneme lásce ano, bez žádných pokud a ale. (5. 4.)

Pandemie nám dokazuje, že nejsou žádné rozdíly nebo hranice mezi těmi, kdo trpí. My všichni jsme stejně křehcí, všichni jsme si rovní, všichni jsme vzácní. Kéž bychom tímto všichni byli otřeseni: Právě teď je čas smazat nerovnosti, uzdravit utrpení nespravedlnosti, která podrývá zdraví celé lidské rodiny. (23. 4.)

Krize je chvíle volby. Tato pandemie je krizí společenskou. Jak bychom měli reagovat? Vytrvalostí, v tichosti a s věrností Bohu a dřívějším rozhodnutím. Chvíle krize je jako průchod ohněm, který nás posiluje. (2. 5.)

VYSOKÉ TATRY S MILORDNÝMI BRATRY

Srdečně zveme všechny mladé muže, kteří cítí povolání k hospitalitě, službě nemocným a potřebným, ke společnému pobytu ve Vysokých Tatách, kde na programu bude rozličný duchovní program, možnost rozhovorů, ale především turistika v krásné přírodě. Pokud máte o účast zájem, pište na email: *prevor@milosrdni.cz*.

(Akce proběhne i v případě zhoršení pandemické krize. Podle situace bude případně upraveno místo konání.)

Kdy: středa 26. 8. až neděle 30. 8. 2020

Pro koho: mladí muži od 18 do 40 let

Cena: 1000,- Kč (+ doprava)

Místo a ubytování: horská chata v srdci Vysokých Tater

Přihlašujte se do *31. 7. 2020*.

TIRÁŽ

je zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4× do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách milosrdných bratří, také o jejich historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: *hospitalita@milosrdni.cz* nebo na adresu: *Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno*. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebírat.

Vydává:
Konvent Hospitálského řádu
sv. Jana z Boha – Milosrdných bratří
(pro svoji vnitřní potřebu)
Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678
e-mail: sekretariat@milosrdni.cz
B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319
www.milosrdni.cz

Registrace:
MK ČR E 20257

Redakce:
Bc. Vít Pospíchal, MPA
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:
Archiv OH

Tisk:
Didot, spol. s r. o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady - od času strávené při jeho sestavování a psaní článků, korekce, grafické práce, tisk a hromadná korespondence.
Chceme čtenářům poskytnout co nejkvalitnější provedení, stejně jako je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.
Své příspěvky můžete posílat zde:

č.k.: 1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme velice vděční!

POMOC PRO ITALII

Finanční sbírka na zajištění zdravotního materiálu

č.ú. 1341663309/0800 **v.s. 2020**

SWIFT GIBACZPX | IBAN Cz9608000000001341663309

Materiální pomoc ve formě ručně šitých roušek můžete zasílat do MDT
[tel. **514 514 480** nebo email **mdt@mdt.cz**]

Mezinárodní centrum pro telemedicínu
Nestátní zdravotnické zařízení

MILOSRDNÍ BRATŘI
KONVENT BRNO